

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

EL SACRIFICIO DE UN CIERVO SAGRADO

The killing of a sacred deer
Regne Unit, 2017

Direcció: Yorgos Lanthimos

Intèrprets: Colin Farrell, Nicole Kidman,
Barry Keoghan, Raffey Cassidy

Durada: 120 min

Gènere: Thriller dramàtic

Idioma: Anglès

Data d'estrena: 12/12/2018

Una nova tragèdia grega

Grècia ho està passant malament. I el cinema de Yorgos Lanthimos és un símptoma del patiment que fa temps sofreixen els grecs. El problema no és només econòmic, ho és també moral i l'autor de *Canino*, *Alps* i *Langosta* ho revela a través d'una filmografia que no fa més que descriure fins a quin punt pot arribar la devastació de les relacions humanes.

Ho fa sempre traient temes recurrents: la família, la pèrdua i la justícia, en aquesta ocasió, a través del sacrifici que anuncia el títol de la seva última pel·lícula, *El sacrificio de un ciervo sagrado*. Un film, no apte per a tots els gustos, que porta la tradició de la tragèdia grega i les perversions del poetes de l'Antiguitat a terrenys propis, on el surrealisme *buñuelià* hi és molt present. Concretament, Lanthimos i el seu fidel guionista Efthymis Filipou, versionen de forma apòcrifa aquell mític relat d'Eurípides protagonitzat per Ifigènia que, recordem-ho, va ser sacrificada pel seu pare, Agamenon, i salvada per Artemisa, que la va substituir per un cèrvol...

Així doncs, amb aquest precedent, Lanthimos narra la història d'una parella benestant de metges (Nicole Kidman i Colin Farrell) que tenen un fill i una filla, la vida ordenada dels quals comença a esmicolar-se quan un adolescent (inquietant Barry Keoghan) entra a escena. Aquest agent pertorbador és el desencadenant de l'ensorrament d'un món aparentment perfecte, però que l'espectador ja detecta que no ho és des del primer moment. L'obsessiu estil formal, pura geometria en la concepció de l'enquadrament dels plans, com de les relacions entre els personatges (marcada per la interpretació volgudament freda i recitativa), ja presuposen quelcom d'artificios i més quan el director endinsa a l'espectador en una atmosfera estranya i claustrofòbica, però alhora curiosament magnètica. Tot, dirigit per la mà d'un cirurgià i uns intèrprets que talment semblen els seus pacients anestesiats.

Pertorbadora ho és, encara que també sovint reiterativa, perquè Lanthimos no té pressa i tarda

el seu temps per entrar en matèria, suposem per augmentar la sensació d'incomoditat.

Molts diran que recorda a les pel·lícules de Michael Haneke. Certament, hi trobem referents a les pulsions sexuals de *La pianista* i les reaccions i actituds psicòpates de *Funny games*. També, al desconcert que provoquen les reaccions dels personatges d'*Elle*, de Paul Verhoeven. Estèticament es parla molt de la influència de Kubrick, però més que a nivell formal on ho detectem més és a la banda sonora, puntualment estrident al més pur *El resplandor*. Tanmateix, Lanthimos s'apropa més a l'univers de Luis Buñuel amb aquest afany per portar la història al terreny del surrealisme fantàstic i metafòric.

Hi haurà qui surti del cinema aplaudint l'habilitat manipuladora i maniqueista de Lanthimos. I hi haurà qui ho faci reclamant el retorn de l'import de l'entrada. El que és clar és que *El sacrificio de un ciervo sagrado* és una obra cruelment fascinant, t'agradi o no.

Jordi Camps

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona